

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

בשלח

גליון תע"ד

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

פרשת בשלה

מהתפילה ידע אם צריך לתקן הדיבור * עבודה זרה של מצרים לדבר כל מה שלבו חפץ * שמירת הדיבור מסוגל לעשירות * נחשב כמסירות נפש * המחשבה הוא יסוד היהדות * שמחה מסוגל לטהרת המחשבה * פרשת המן מורה על השפעת הפרנסה * הפרנסה מאת ה' והאדם מלקט מה שהוכן לו * אוהבי ה' פרנסתם בא בלי טורח * המרבה לא העשיר * הבוטח בה' לא יחסר פרנסתו כמשל הצל * משל נפלא מהמגיד מדובנא * הבוטח בה' פרנסתו מזומנת לו תמיד * צדיקים השיגו אמונתו בראיה חושית * מעשה מהגמרא * הלומד תורה בדוחק שחיתן כל בניו בהרחבה גדולה * המשכת השפע ע"י אמונה ובטחון * הבוטח בה' זוכה לשמירה עליונה * לומר בעת צרה שמע ישראל וכו' * ג' אופנים של השגת השפעות * סגולה לפרנסה לומר מיד בקומו פרשת המן * סגולה לפרנסה לקום לפנות בוקר * הגומל דלים ממשיך עליו פרנסה * בטחון שהקב"ה הוא המפרנס * איזה עשיר שיש לו בטחון

עֲזִי וְזִמְרַת קָה וַיְהִי לִי לְיִשׁוּעָה זֶה קָלִי וְאִנּוּהוּ וְגו' (פו, ב).

מסלונים) ז"ל, שאם היו לאדם שני פיות, היה יכול למלא פה אחד בדברי נבלה, ובפה השני היה עוסק בתורה ותפלה, ולא היה מרגיש כלל שצריך להתעורר בתשובה, אבל כעת על ידי שרואה שקשה לו לפתוח פיו בתפלה, מזה הוא מתעורר לשוב על מה שפגם בפיו בדברים האסורים, שזה גורם שלא יוכל לפתוח פיו בתפילה לפני הקב"ה. וזהו פירוש הכתוב, 'עזי וזמרת י-ה', מה שצריך להתאמץ בעז

מהתפילה ידע אם צריך לתקן הדיבור

בספר בית אברהם (סלונים) פירש

פסוק זה, בהקדם אמרם

ז"ל (ירושלמי ברכות פ"א ה"ב) שאמר רבי

שמעון בר יוחאי אלו הייתי בהר

סיני הייתי מבקש שיתנו לאדם

שתי פיות, פה אחד לתורה

ותפלה, ופה אחד לשיחות חולין,

ושוב חזר בו ואמר, ומה אם בפה

אחד מרבה האדם כ"כ דברי חטא,

בשני פיות על אחת כמה וכמה.

וביאר אבי הק' (בעל דברי שמואל

שמירת הדיבור מסוגל לעשירות

ומדה טובה מרובה, כי השומר פיו ולשונו מדבר רע הרי זה סגולה לעשירות, כמו שפירש הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע מאמר הגמרא (חולין מו.) עשירין מקמצין, ולכאורה קשה וכי כל העשירים הם קמצנים, הלא יש גם עשירים שהם פזרנים?! אלא הביאור הוא, שהם מקמצין במילי, דהיינו שאינם מדברים דברים בטלים ושומרים על מוצא פיהם, וע"כ זוכים לעשירות.

נחשב כמסירות נפש

ויתירה מזו, שכל המתאפק מלדבר שיחת חולין, הרי זה נכנס בגדר מסירות נפש ממש, וידוע בשם צדיקים שעדיפא תענית 'דיבור' מתענית 'אכילה'. וכן כתב בלשונו הזהב הרה"ק בעל התניא זי"ע בספרו תורה אור בפרשתו, וזלה"ק: ובכל דחיה ודחיה שישאל מדחה את תאוות גופו ומקרב לבו לעבודת ה', הרי זה בחינת מסירת הנפש, כי מה לי קמלא כולה מה לי קמלא פלגא.

בשעת זמרת י-ה שהיא תפלה, שרוצה להתפלל וקשה לו מאוד לפתוח פיו, זהו 'לי לישועה', שהרי מזה רואים שצריך לשוב על מה שפגם בפיו בדברים אסורים.

עבודה זרה של מצרים לדבר כל מה שצב חפץ

ובעת כזו שקוראים בתורה פרשת יציאת מצרים, הזמן גרמא שכל אחד יקבל על עצמו לשמור על מוצא פיו ולשונו מדבר רע ומרמה, ושלא להסית דברי חולין ודברים בטלים, שהרי כתב בזרע קודש על הפסוק (יד, ב) 'וישובו ויחזו לפני פי החירות', שעבודה זרה של מצרים נקרא 'פי החירות', שהפה שלהם היה בחירות לדבר כל מה שרוצה, על דרך הכתוב (תהלים יב, ה) 'אמרו ללשונינו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו', ואמר כאן לבני ישראל שמי שחטא בפיו, שהיה הפה בבחינת חירות אצלו, שלא שמר פיו ולשונו מיראתו ית"ש, ישוב ויחנה את פיו, שלא ידבר רק מה שצריך לעבודתו ית"ש.

דהיינו שדוחה את עצמו מלמלאות רק לכמה רגעים, זה כבר נכנס
תאוותו בדיבור או ברכילות אפילו בגדר מסירות נפש ממש.

אָז יֵשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַה'
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וּגו' (טו, א).

המחשבה הוא יסוד היהדות

שם המחשבה, שכל יהודי תלוי
ונבחן על פי מחשבתו, דכפי
מחשבתו כך ניכרת יהדותו. וכך
מבואר בספרי חסידות בשם
הבעש"ט הקדוש זי"ע, כי במקום
מחשבתו של האדם שם הוא
נמצא.

פירש"י, אז ישיר משה, כשראה
הגם אמר לו לכו שידבר,
וכן עשה ויאמר לעיני כל ישראל,
וכן שירת הבאר שפתח בה 'אז
ישיר ישראל', פירש אחריו, 'עלי
באר ענו לה', 'אז יבנה שלמה
במה', פירשו בו חכמי ישראל
שבקש לבנות ולא בנה למדנו,
שהיו"ד ע"ש המחשבה נאמרה.

שמחה מסוגל לטהרת המחשבה

איתא בתיקוני זוה"ק (תיקון כב דף
סז.) 'מחשבה' אותיות
'בשמחה', כי שמחה הוא סגולה
לטהרת המחשבה.

ואמרו הצדיקים בדרך צחות
בלשון אומרו 'שהיו"ד על

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם
וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקָטוּ דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ וּגו' (טז, ד).

פרשת המן מורה על השפעת
הפרנסה

של האדם אינו בכוחו ועוצם
ידו, רק הקב"ה מכין ומזמין
פרנסתו תמיד מידו הרחבה

פרשת המן מלמדינו שפרנסתו

והמלאה, כמו שזן לאבותינו מן במדבר שהוא ארץ ציה וערבה, ובניקל יכול האדם להמשיך השפע על עצמו, בלי טירחה ויגיעה עצומה של עבודה קשה שעות הרבה, כאשר מתחזק באמונה ובטחון בה', שעל ידי זה יוכל להמשיך עליו פרנסתו המזומנת כבר בשבילו מאז ומקדם, כפי שמבארים בספרים הקדושים בפסוקי פרשת המן, ואציגה נא מדבריהם הקדושים.

ונושאים ונותנים ליוזן ולהרוויח ממון, אינם כי אם 'ויצא העם ולקטו' מאשר הוכן לו. ולכן זאת יעשה האיש הישראלי, אל יגע להעשיר, רק דבר יום ביומו, למען אנסנו בכור עוני, אם ילך בתורתי אם לא, כי על ידי קיימה בעוני אצליהו יקיימה בעושר (שכל המקיים את התורה מעוני סופה לקיימה מעושר).

אזהבי ה' פרנסתם בא בלי טורח

הפרנסה מאת ה' והאדם מלקט מה שהוכן לו

ברבינו בחיי ביאר ג"כ כי ירידת המן מלמדינו שאין האדם צריך לטרוח על השגת הפרנסה, שהרי המן היה יורד בלילה בשעה שהם ישנים על מטותם, כדי שישכימו בבוקר וימצאו פרנסתם מזומנת בידם, וזה מן ההכנות המושגחות מבעל ההשגחות יתברך, ודומה לו היה בבנין בית המקדש, שהיו יורדים גשמים בלילי רביעיות ובלילי שבתות ולא ביום כדי שלא יתבטלו ממלאכתם, וכן בחזקיהו שאמר להקב"ה אני אין בי כח להרוג ולרדוף ולא לומר שירה, אלא אני ישן על מטתי

האלשיך הק' ביאר פסוק זה 'הנני ממטיר לכם' וגו', שרצה הקב"ה ללמד את בני ישראל יסוד גדול, לידע שפרנסתם אינו בא בכוחם ועוצם ידם, רק הקב"ה הוא הממטיר לחם מן השמים, לפרנס ולכלכל אותם.

וז"ל: דעו איפה כי כל מה שתרויחו בר ולחם ומזון בעולם הזה, אינכם הקונים אותו, כי אם 'הנני ממטיר לכם' מאתי 'לחם מן השמים', וכל היוצאים

המרבבה לא העשיר

ומסיים וכותב: ועל כן שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת, אלו הטורחים ומתייגעים יומם ולילה להרבות הונם ורכושם, כי אך לשוא כל טרחתם ויגיעתם, שאף אם לא יעבדו רק כפי חובת ההשתדלות, וישימו מבטחם בה' שהוא הזן ומפרנס לכל בריותיו אשר ברא, לא יפסידו מאומה, ויקבלו מה שנגזר עליהם, וזמן הנשאר יוכלו להקדיש בעסק התורה ובקיום מצוות או בגמילות חסדים.

וכן כתב בבאר מים חיים בפרשתן, ונודע לכל מעלת הבטחון בבורא ית' שאין לו שיעור וערך, כי תדע שאם אדם ישתדל בכל עוז, וירבה בעשיות בכח חכמתו אשר עליו ובכח גופו, ולא ינוח ולא ישקוט מלעסוק יומם ולילה בצרכי פרנסתו, לא יהיה לו אף פחות משהו פרומה יותר ממה שקצב לו הבורא ב"ה שירויח בזה השנה או בזה השבוע ובדומה, וכן אם ימעט

ואתה עושה, אמר לו הקב"ה אני עושה, הדא הוא דכתיב (מלכים ב יב, לה) 'ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור' וגו'.

ותמצא פסוק אחד ביאור לכל זה, 'כן יתן לידידו שנא' (תהלים קכו, ב), כי הוא יתעלה יתן לאוהביו כל צרכם בשעת השינה, מה שמשגיג משכימי קום מאחרי שבת אחר היגיעה והעמל, שעדיין הם אוכלים בעצבון, ואם כן שוא למשכימים לכל אותו טורח, כי מה שהם מוצאים אחר הטורח, נותנו הקב"ה לאוהביו בשעת השינה בלא טורח.

ואכן ידוע מה שגילו לנו חז"ל (יומא עה.) צדיקים ירד (המן) על פתח בתיהם, בינונים יצאו ולקטו, רשעים שטו ולקטו. הרי לן מעלת הצדיקים שפרנסתם מזומנת להם בנחת ולא בצער ובלי עמל וטורח, שמגיע להם עד פתח ביתם ואהלם, אבל הפחותים והרשעים אין מקבלים השפע רק על ידי טורח מרובה.

ופרנסת אנשי ביתו, אזי גם למעלה יחסר פרנסתו, ולכן אשרי איש שלא ישכחך ושם בטחונו בה', כי אז ה' צלך, ומכין פרנסתו כמו שהוא בוטח בה', שהא-ל עושה כל צרכיו כן הא-ל נותן לנו כל צרכינו, עכ"ד.

משל נפלא מהמגיד מדובנא

המגיד מדובנא זי"ע (קול יעקב קהלת ב, כד) המשיל למה הדבר דומה, עני שבא לכפר אחד, והיו שם שני בתים, בבית הראשון היה דר איש טוב וישר ובעל הכנסת אורחים, ובבית השני היה רשע וקמצן, והעני הגיע לבית הרשע, וביקש ממנו מעט אוכל, והשיב לו אם תרצה לקבל כליל במאכל ומשתה, עבוד לי עבודה זו, ואז אצוה להאכילך די שבעך מכל טוב, וישמע אליו העני ויעבוד עמו העבודה ההיא בזיעת אפו ויגיעת נפשו, ואחרי כלותו העבודה, אמר לו בעל הבית עתה לך לבית הראשון, שזה היה ביתו של הגביר הנדיב שהיה מכנים אורחים ומאכילים בחינם, הנה צויתי את

בהשתדלות ועסקי צרכי טרפו ומזונו ולא יעשה בהם כי אם בשעה אחת או שתיים מן היום, לא ימעט לו מאשר גזר עליו הבורא, עיי"ש שהאריך בזה באמרי נועם.

הבוטח בה' לא יחסר פרנסתו כמשל הצל

וגם האריך בזה בקדושת לוי, על פי דברי הבעש"ט הק' זי"ע על הפסוק (תהלים קכא, ה) 'ה' צלך', כמו שהצל עושה מה שהאדם עושה, כן כביכול, כמו שהאדם מתנהג למטה כן מנהיגים אותו מלמעלה. לכן אם מתנהג במדת רחמים, גם מלמעלה מרחמים עליו, כדאיתא (שבת קנא:): כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים, לכך צריך האדם להתנהג במדת הרחמים ובכל המדות טובות, ויהיה שמח בחלקו, ואז גם מלמעלה יגיע לו כך. ולכן אם אדם בטוח בה' שהשי"ת יעשה לו כל צרכיו, גם למעלה ממלאים לו כל משאלותיו, אבל אם אדם דואג תמיד על פרנסתו

הנערים שם ליתן לך כל צרכך, וכן עשה, וכשבא לבית השני קיבלו אותו בשמחה ובטוב לבב, ויתנו לו לאכול ולשתות די שבעו, וילן שם בנחת גדול, ודימה בנפשו שכל זה הוא בשכר עבודתו אשר עבד בבית השני, לימים סיפר הדברים ליודעיו, והם אמרו לו שקר דמית, הרי יגעת לחינם, וכל עמלך היה לריק, וגם אכילתך היה בחינם, ואם נכנסת לבית הזה תיכף בראשונה, מיד היו נותנים לך ג"כ כמו עתה, נמצא שבהבל בוחך כלית.

והמלאה, רק השטן מסית ומדיח את האדם שלא יוכל להרבות הונו ורכושו רק על ידי שיתאמץ לעבוד שעות הרבה, וימעט מעסק התורה והתפילה, נמצא שעובד קשה שעות הרבה במשך היום, ומדמה בדעתו שזה הגורם שמרוויח יפה, אבל האמת הוא שגם אם היה עובד רק מספר שעות ביום, לא היה מפסיד מאומה שגם אז היה מרוויח סכום כזה. [עיין בספה"ק באר מים חיים פרשת בשלח שמאריך בעניין זה בדברים נפלאים מאוד.]

וזהו סוד הכתוב (קהלת א, ג) 'מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול', פי' אף שהוא מרצון הבורא ית' שיעסוק אדם בעסק בשביל פרנסתו כידוע, אבל העמל והעבודה הקשה הוא ללא צורך, כי לולא ה' עוזר לו לא ישיג כלום, ול'ה' הלא אין מעצור להושיע ברב עסק או במעט, עכ"ד.

המורם לנו מאלו הדברים, שפרנסתו של האדם מוכן ומזומן בעדו מידו הרחבה

הבוטח בה' פרנסתו מזומנת לו תמיד
 אכן תנאי יש בדבר, שישום האדם מבטחו בה', כי המשכת השפע אשר מוכנת ומזומנת לו להאדם הוא באמצעות מידת הבטחון, כמו שכתב בנועם אלימלך לבאר פסוק זה, 'הנני ממטיר לכם לחם מן השמים', 'הנני' פירושו בדבר ההוה תמיד, כלומר שהשי"ת אומר מה שאתם אומרים שצריכים לפרנסה, אני תמיד בכל עת מוכן ומזומן לפרנס

בוה"ל: הידעת פירוש הפסוק (קהלת מ, יא) 'לא לחכמים לחם', הפי' הוא כך, שהקב"ה אומר אם חכם אתה, חפש לך בעצמך פרנסה, ונשאר עני עד יום מותו ל"ע. ונמצא שהמתהלך בדרך תמים, ואינו מחזיק את עצמו כחכם, ממשיך עליו פרנסה מן השמים ביד רחבה.

צדיקים השיגו אמונתו בראיה חושית

וכך היה דרך הצדיקים, שהאמינו באמונה שלימה ותמימה בה', שכל מה שנגזר עליהם יבוא אליהם וישגם בלי טירחה ויגיעה, עד שמגודל אמונתם ראו את ידו החזקה בראיה חושית ממש.

כמסופר על הרה"ק מצאנו זי"ע (מובא בדרכי חיים אות יג) שהיה מנהגו לומר בכל יום ג' פעמים 'אני מאמין', פעם אחד בבוקר אחר ברכת התורה, ושנית אחר התפלה בעודו מלוכש בטלית ותפילין, ופעם שלישית בלילה קודם קריאת שמע שעל המטה, ואמר אותם עם פירוש המילות

אתכם, ולתת לכל איש מידי יום ביומו פרנסתו מהשמים, 'ויצא העם ולקטו' אך כשאדם הוא מחוסר הבטחון ויוצא מהגדר הנכון והראוי לבטוח בה', 'ולקטו דבר יום ביומו' צריך להתחדש אליו הלקיטה מחדש, כי אם היה בוטח בלב נאמן היתה פרנסתו מזומנת לו שלא בצער ועבדות כלל, כי אם כמטר הזה ההולך שלא ביגיעה.

כיוצא בוה מצינו בספר כד הקמח לרבינו בחיי (ערך אבל), כל מי שבוטח בהשי"ת, מדת החסד המפרנסת את העולם מקיפתו מכל צד, שנאמר (תהלים לב, י) 'והבוטח בה' חסד יסובבנו'.

אבל בהעדר וחסרון מידת הבטחון, אזי מאבד פרנסתו, וצריך לטרוח מאוד כדי להשיגה, כמסופר (שיח שרפי קודש פרנסה אות כ) שהרה"ק מקאצק זי"ע קרא פעם אחת לאיש אחד מתוך העולם, שהיה חרוץ גדול וחושב מחשבות לעשות בחרושת, אבל היה גבר לא יצלה, ואמר לו

ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, שלא נאמר 'בעתם' בלשון רבים, רק 'בעתו' בלשון יחיד, ופירוש רש"י: מלמד שכל אחד ואחד נותן לו הקב"ה פרנסתו בעתו, דהיינו כל יחיד מקבל לפי צרכו והרגלו, תוך כדי דיבורם באה אחותו של רבא אשר לא ראתה אותו שלש עשרה שנה, והביאה לו תרנגולת פטומה ויין ישן, אמר רבא מהו דבר זה שאירע לפני עתה, שאחותי באה ובידיה מה שהעני מבקש, אמר רבא להעני דברתי נגדך יותר מדי, קום אכול.

חזינן מזה להדיא, גודל כח האמונה של האדם, שממשיך מלמעלה כל משאלות לבבו, שהרי בסופו של דבר אותו עני קיבל מאת ה' כל בקשתו, שנסתבב מן השמים שבאותו היום הגיע אצלו אחותו של רבא שכבר לא דרכה רגלה אצלו י"ג שנים, ואף הביאה אתה המאכלים הערבים לחיכו של העני, ואין לך אות מן השמים גדול מזה, להראות שהבוטח בה' זוכה

בשפת האידי"ש, 'אני מאמין' איך גלייב, 'באמונה שלימה' מיט א אמת'דיגע גלייבונג, שהבורא ית"ש אז דער אויבערשטער געבענטשט זאל זיין זיין נאמען, וכך המשיך כסדר הזה.

ופעם אחת שאל אותו בנו הרה"ק מגארליץ זי"ע 'פאטע איך גלייב אויבענט' (אבא, גם אני מאמין), השיב לו אביו הק': יא יא, יאך זעה, און די גלייבסט' (כן, אני רואה, ואתה מאמין).

מעשה מהגמרא

ומעשה רב בענין זה מספרים לנו חכמינו ז"ל (כתובות סו, ב) מעשה בעני שבא לפני רבא לבקש מזונות להחיות את נפשו, שאל אותו רבא מה אתה רגיל לאכול?! אמר לו העני תרנגולת פטומה ויין ישן! שאל אותו רבא וכי אינך חושש לדוחק הציבור, שהוא דוחק עליהם שיספקו לו את הרגלו היקר, אמר לו העני וכי אני אוכל משל הציבור?! אני אוכל רק משל הקב"ה! שהרי למדנו בבבלייתא על הפסוק (תהלים קמה, טו) 'עני כל אליך

שהקב"ה ממלא כל משאלות
לעבדו.

הלומד תורה בדוחק שחיתן כל בני
בהרחבה גדולה

מדי דברו בו בגודל מעלת
הבטחון בה' שממשיך שפע
רב מכל העולמות, אספר מעשה
נפלא בענין זה, אשר שמעתי
מידידי הלומד בחברותא עם בנו
של בעל העובדא, לפני שנים
רבות היה אברך תלמיד חכם
עצום, שישב באהלה של תורה
בהיכל 'כולל חזון איש' בעיר בני
ברק, בהתמדה ויגיעה עצומה
משעות לפנות בוקר ועד הלילה,
ולא יצא מכותלי בית המדרש
במשך היום כלל, שדירתו היתה
באותו הבנין מתחת הכולל,
והביאו לו משם אוכל להחיות
את נפשו, ולא ירד לביתו רק
לכמה שעות לינה בשעות הלילה,
חיייו היה מתוך דוחק נורא, שלא
היה בביתו פרוטה לפורטה,
ובוודאי שלא היו מעות מצויות
בידו לעסוק בהדפסת חידושי,
וגם דיברה לו האשה שאיך יוכלו
לחתן את ילדיהם, אבל לא נפל

רוחו בקרבנו, וחזק את רוחה
באמונה ובטחון, שהקב"ה לא
יעזבם ולא יטשם וישלח עזרם
מקודש.

ויהי היום ובנו הראשון כבר נכנס
בברית האירוסין, אבל הוא
המשיך בלימודו, כאשר אינו יודע
מאין יבוא עזרו, רק סמוך ובטוח
לבו בחסדי ה', כמה חודשים קודם
החתונה התקשר אליו 'לועזר'
[עורך דין] שיבוא אליו, כי עשיר
גדול השאיר בשבילו ירושה של
סכום אדיר, והתברר שבאחד
הימים נכנס אותו עשיר לבקר
בכולל חזון איש, והתפעל מאוד
ממראה עיניו, בראותו אנשים
שוכחים את כל הוויי העולם
ושקועים בלימודם, וכאשר ראה
את האברך המתמיד הנ"ל התפעל
מאוד מגודל התמדתו בתורה,
ושאל עליו, ואמרו לו: אה דער
יונגערמאן דאס איז דער כולל
אליין... דאס איז כולל חזון איש...
[האברך הזה זהו הכולל עצמו],
ואז סיפרו לו שגר למטה באותו
בנין, ואינו פונה לביתו רק לשינה
מועטת, והוא מטופל בכנים

אמר לו הרה"ק מבארדיטשוב דעתי שתקנה לאמער"י (הגרלה) ובטח תרויח בה מעות הרבה, אמר לו החסיד, ידעתי שהבטחתו של הרבי יעשה פרי ולא תשוב ריקם, אך מי יודע מתי תבוא הישועה, כי דרך ההגרלה שלפעמים עוברים כמה שנים עד שמרוויחים, ובין כך ובין כך יש לי בת שהגיעה לפרקה, ואני נזקק לסכום רב כדי להשיא אותה, הבטיח לו הרה"ק מבארדיטשוב כי עד מהרה הקב"ה יזמין לו מעות, עוד קודם שירוויח בתגרלה, וכן עשה שקנה לאמער"י, ונסע בחזרה לביתו.

על אם הדרך נעצר בפונדק אחד לנוח מטורח הדרך, ונשאר שם על לינת לילה, ובלילה ההוא הגיע לשם איזה שר גדול עם עגלה רתומה, ונשאר גם כן שם ללון שם בבתי גואי, וישן ויחלום כי יש כאן יהודי שיש לו לאמער"י אשר טוב מזלה, כי הלאמער"י של היהודי בטח יעשה פרי ושלם איננה שוה כלום, ועל כן ידאג להחליף עמו, שיתן לו הלאמער"י שיש לו

בליעה"ר, ואז החליט לכתוב בצוואתו שכל רכושו יעבור אליו, ועי"ז זכה לחתן כל בניו בהרחבה גדולה, והוציא לאור כל חידושו, וגם החזיק כל יוצאי חלציו שנים הרבה.

הרי לך דבר נפלא ביותר, הקב"ה הראה לו, שיכול לישב בכולל חזון איש בלי פרנסה, בלי פרומה לפורטה, ובלי מזון לכלכל את פי הטף, ומכל מקום יוכל לחתן את ילדיו בכבוד ובהרחבה, יותר משאר אנשים הטרודים על המחיה ועל הכלכלה.

המשכת השפע ע"י אמונה ובטחון

הרה"ק בעל אהבת שלום זי"ע סיפר (מובא באבן שתיה פ"ג אות ג) על חסיד אחד מאנשי שלומו של הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע, שנכנס לרבו והתאונן על מצבו הרהוק, שמקודם היה עשיר גדול, ועתה התגלגל מזלו ונהפך להיות בעל חוב גדול, ועדיין לא נתפרסם דבר זה בין חבריו שאבד עושרו במסחרים רעים.

בכיסו, והיהודי יתן את שלו, ויקץ והנה חלום, וישן ויחלום שנית בזה.

לקבל בעל כרחו ואמר 'גם זו למזבח', נסע לביתו ועשה החתונה בהרחבה והודה לה'.

לא ארכו הימים, ואותו יהודי הרוויח בהגרלה חמישים אלפים זהובים עם הלאטער"י שמסר לו הפריץ בעל כרחו, ונסע תיכף לבארדיטשוב לקבל פני רבו, וכאשר בא אל הקודש פנימה, הסביר לו הרה"ק מבארדיטשוב את כל מה שעבר עליו, ראיתי שמזלך שפל עד לעפר, ועל כן הוכרחתי את בעל החלומות שידבר על לב הפריץ שיחליף אתך הלאטער"י, כי ראיתי שהלאטער"י שלו עתיד להרוויח ולא שלך, ומה שהוסיף לך אלף זהובים, יען כי אמרת שבהכרח לך סכום כסף לחתן את בתך תיכף, לכן מתחילה היה לך ישועה קטנה ואחר כך ישועה הגדולה, נסע האיש לביתו ונעשה עשיר גדול עוד יותר מתחילה.

הבוטח בה' זוכה לשמירה עליונה

בספר הק' יסוד יוסף כתב (פ"ח) ותרע עד כמה גדולה

מיד קם ממשכבו ותפעם רוחו, וציוה למשרתו לחקור אם יש שם איש זר, ואם המצא תמצא יהודי יקרא אותו לחדרו, חיפש ומצא את היהודי, וקרא אותו שיבוא אל השר, כאשר עמד לפניו דרש מאתו השר את כל מעשיו עד שנודע לו שאכן נמצא בידו לאטער"י, אזי אמר לו גם אני יש תחת ידי לאטער"י אחת, בוא ונחליף זה עם זה, וגם אתן לך כמה זהובים, אמר לו החסיד איני רוצה, ואף אם תתן לי כהנה וכהנה לא אוכל להחליף, השר הוסיף שיתן לו אלף זהובים, אבל כאשר ראה שהחסיד עומד בתוקפו, שאינו מסכים לעשות החליפין, אזי קם בחמתו, וציוה למשרתו שיקחנה מאתו בחזק יד, וכן עשה המשרת ואין מידו מציל, ומסרה להשר, והשר אמר לו, בכל זאת איני רוצה לגולה, רק הנני נותן לך אלף זהובים וגם הלאטער"י שלי, החסיד הוכרח

קודש ישב יחד עם דייטשין (כינוי ליהודים שנהרו אחרי רוח ההשכלה וכדו'), ואמר לפניהם דברי תורה, והדייטשין התלוצצו מאימרותיו המהורים, והדבר הזה הרע מאוד לבנו הרה"ק ר' אברהם משה זי"ע, ואמר לאביו הק' למה לך לומר תורה לפני אפיקורסים כאלו, הרי הם עושים ליצנות מהתורה שלך, והשיב לו אביו, אבל מה אעשה שבעת שמגיע הזמן והתעוררות לומר תורה, איני יודע באיזה מקום אני שאוכל לשמור מהם. אבל הסכת ושמע מה שאגיד לך, בשבת הבא כאשר תראה שאני רוצה לומר תורה לפניהם, תדחוק ברגלך את רגלי מתחת השלחן, אז אבין הדבר ואזכור שלא לומר לפניהם תורה, ובשבת הבא כאשר ראה שאביו הק' רוצה לומר תורה לפניהם, אז דחק על רגל אביו, ופתח הרה"ק ר' בונם ואמר: אלו הדייטשין עוד לא נקרא עליהם שם אפיקורסים, יען שכל אחד מהם כאשר חש בראשו, או שנקלע לאיזה צרה וצוקה, מיד צועק 'שמע ישראל' כו', רק פרעה

מידת הבטחון, שכל הבוטח בהשי"ת ב"ה מלאכי חסד סובבים אותו, ומגינים בעדו מכל פגעים רעים, כי כמו שכתוב 'והבוטח בה' חסד יסובבנהו', וכדאי מידת הבטחון להיות שכר גדול עבורה... ולעומת זה בעת אשר רחמנא ליצלן נשתלחים חיצו דינים של גזירות ח"ו, לבוש הוא (בעל הבטחון) כשריון במעשה ישרים דיליה, ולא יארע לו שום היזק בעולם בס"ד.

לומר בעת צרה שמע ישראל וכו'

במאור ושמש בפרשתן כתב בזה"ל: הנה עיינינו רואות, בעת אשר יהיה איש ישראלי בצרה שלא תבא, אז יקבל עליו עול מלכות שמים, ויאמר 'שמע ישראל', ודבר זה נהוג בין כללות עמינו, וכל מנהגן של ישראל תורה, עכ"ל.

בענין זה מסופר בקהל חסידים (שיח שרפי קודש אות רנו) דכאשר הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע היה בדויטשלאנד, בכל שבת

הבא, כענין רשעים שתחילתן
שלוה וסופו יסורין.

ומהו סימן ההיכר שידעו מהו
סיבת עשרו, כי הכת
האחרון עושר השמור לבעליו
לרעה, שלא יהנה אחרים וגם
לעצמו לא יהיה הנאה מכל עשרו,
ואף על פחות משהו פרוטה ירע
לבו ולא יוותר. ואם ההשפעה בא
לנסיון, אזי עבור עצמו יקל לו
לפזר, ורק לדבר טוב לאיזה מצוה
יקשה לו לתת מכספו, והיצר הרע
ישא בכמה חשבונות ודמיונות
שוא למענו שהוא מקיים את
המצוות בהידור ושלמות. ואולם
אשרי הזוכה לברכת ה', ולשתי
שלחנות בעולם הזה, שהקרן
קיימת ושמור לעולם הבא, שידבנו
לבו לחלק מכספו וזהבו לכל מצוה
וצדקה בעין יפה, וגם יתנהג בביתו
בדרך הישר כברכת ה' עליו, וכל
אשר יעשה יצליח.

ואלו הג' החילוקים נרמזים במקרא
זה, 'הנני ממטיר לכם לחם
מן השמים', אבל יש כמה אופנים
בהשפעה היורדת מן השמים, אופן

היה נקרא אפיקורס, שהקב"ה לקח
אותו בעשר מכות, והוא היה
אומר 'מי ה' אשר אשמע בקולו'.

ג' אופנים של השגת השפעות

ק"ז הרה"ק מהרא"ז מקרעטשניף
זי"ע בספרו רזא דשבת, ביאר
באופן נפלא פסוק הנ"ל, בהקדם
מה שאמר הרה"ק מרוז'ין זי"ע
שיש ג' מיני חלוקי השפעות, א'.
יש עשירות הניתנת לאדם כדי
לבחנו ולנסותו בעושר, אם העושר
יגרום לו שירום לבבו, ולא יתן
ממון הנפקד אצלו לצדקה, או
שישכיל ויתחזק להרבות מעשים
טובים, לחונן דלים ולחזק לומדי
התורה הק' ולהדר בהידורי המצות
כברכת ה' עליו, וכאשר העשירות
אינו רק לנסיון, אז הוא יקר
המציאות לעמוד בנסיון. ב'. בחינת
'צדיק וטוב לו' (ברכות ז.), שזוכה
לב' שלחנות. ג'. כמאמר הכתוב
(קהלת ה, יב) 'יש עושר שמור לבעליו
לרעתו', והקב"ה משלם לשונאיו
אל פניו, ונותן לו שכרו בעולם
הזה עבור מעט המצות ומעשים
טובים שהשיג כדי למרדו מעולם

מהשינה, כמו שאמר הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע סגולה לפרנסה שיקום בכל לילה לעסוק בתורה, ויהיה לו פרנסה בודאי, ועל זה אמר הכתוב (משלי לא, טו) 'ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה'.

הגומל דלים ממשיך עליו פרנסה

בדגל מחנה אפרים בפרשתן פירש הכתוב (במדבר יא, ז) 'והמן כזרע גר הוא', על דרך אמרם ז"ל (שבת קנא, ב) כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים, וממילא כפי רחמנותו על הבריות כך מרחמין עליו מן השמים, וככה הוא מעורר על עצמו רחמנות מן השמים, וזהו 'והמן' היינו הפרנסה והשפע הבאה לו מן השמים, הוא כזרע ג"ד ראשי תיבות ג'ומל ד'לים, היינו כפי מה שהוא גומל דלים ומרחם על הבריות כך מרחמין עליו מן השמים.

בטחון שהקב"ה הוא המפרנס

הרה"ק מלעכאוויטש זי"ע פירש מאמר הכתוב (תהלים קטו,

א' 'למען אנסנו' דהיינו נסיון העושר, אופן ב' 'הילך בתורת' בחינת הנעלה עבור צדקתו השלימה, ובתורת ה' חפצו, שזוכה לברכת ה' היא תעשיר ושתי שולחנות, ג' 'אם לא' היינו שאינו זוכה לבחינה הנעלה הקודמת, אזי משלמים לו על פניו בעולם הזה כל שכרו כדי להאבדו ר"ל. והחי יתן אל לבו שיבחר ארחות חיים ויעשה הישר והטוב, ויחול עליו ברכת טוב בהשפעת הקדושה.

סגולה לפרנסה לומר מיד בקומו
פרשת המן

בספר משמרת שלום (סימן יד אות ב) כתב, בכת"י של הק' הרה"ק רבי פנחס מקאריין זי"ע אשר אצלי כתוב, וז"ל: היה אומר לאנשים סגולה לפרנסה, לומר בכל יום פרשת המן וי"ג עקרים בהשכמה, קודם שיצא מפיו שום דבור אחר, עכ"ל.

סגולה לפרנסה לקום לפנות בוקר

גם יש עצה טובה להמשכת הפרנסה, לקום לפנות בוקר

ד) 'עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם', לגבי אותם בני אדם שהם בעצבות מחמת חוסר הפרנסה, שזה פירוש הפסוק, 'העצבות' שלהם מאין בא, מחמת שסוברים אשר 'הכסף' הם 'מעשי ידי אדם', על פי השתדלותם וחכמתם הם מרויחים, ולזאת 'פה להם ולא ידברו' שלא יכלו לדבר לפני הקב"ה, מחמת שאין להם אמונה ובטחון בה'.

איזה עשיר שיש לו בטחון

הגרי"ז מבריסק זי"ע קיבל כגדן לחתונתו רחוב שלם של דירות בעיר הכירה ווארשא, על מנת שיתפרנס מדמי השכירות ששילמו שוכרי הדירות, אולם

מספר שנים לאחר מכן ירד כל ההון לטמיון, מפני שהפריע לו לעסק התורה, והעבירו לסרסור שיטפל בהם, ואח"כ פרצה מלחמת העולם הראשונה, והוכרח לעזוב את העיר, ובחזרתו נודע לו שהסרסור רשם כל הדירות על שמו והשאירו נקי מכל נכסיו, ובאותו תקופה בה איבד את בתי הדירות הללו התעמק הרבה בלימוד ב'שער הבטחון' שבספר חובת הלבבות, ואז התבטא ואמר, העולם חושב שעשיר הוא זה שיש לו בבעלותו רחוב שלם של דירות בווארשא, אולם האמת היא שגביר הוא זה שיש לו את 'שער הבטחון' בחובת הלבבות.

כס"ד

אתה זקוק לישועה? שירונים? רפואות? פרנסה?

האלמנות והיתומים בבית שמש הם התשובה לזה!
תשמח את לבבם של 720 נפשות של היתומים והאלמנות בעיר בית שמש
והקב"ה ישמח את שלך בכל מילי דמייבב

ארגון לחמי מרדכי

שעומד תחת נשיאות הגה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

שולחים מדי שבת בשבתו חבילות גדולות של בשר, ודגים, חלות, דיפס, מזונות,
קוגלעך, ממתקים ומתנות עבור היתומים וכו' עד לפתח ביתם של

**720 נפשות של אלמנות ויתומים
בעיר בית שמש**

זכות חבילה
לאלמנה ויתומים לשנת
\$250

24 שעות במתן בסתר האט ליינ - 845-286-1007

או ע"י הקוויקפעי
3875090@gmail.com

או ע"י דאנרס פאונד OJC פלעטשער וכו' וכו'
LACHMEI MORDCHAI Tax I.D.# 87-1279722

אשריר בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא